

KIRKKO NORJASSA

KYRKAN I NORGE

Joulu • 2025 • Jul

Kuvat

Kansikuva Stavanger, Kauneimmat joululaulut, joulukuu 2024

Sivu 1 Bergen, Kauneimmat joululaulut, joulukuu 2024

Bilder

Omslagsbild Stavanger, De vackraste julsångerna, december 2024

Sida 1 Bergen, De vackraste julsångerna, december 2024

Norjan suomalainen seurakunta

Den finländska församlingen i Norge

Den finske menigheten i Norge

+ 47 22 42 22 15

post@finskekirken.no

Kirkens hus

Rådhusgata 1-3

0151 Oslo, Norge

Pappi

Präst

+47 481 10 813

Päivi Aikasalo

paivi.aikasalo@finskekirken.no

Kirkko Norjassa • Kyrkan i Norge

2025-4

35. vuosikerta - 35. årgång

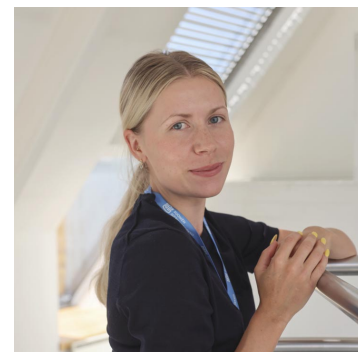
Vastaava toimittaja • Ansvarig redaktör

Roosa Marjaniemi

Bedriftstrykkeriet, Oslo

NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE

Joulun muistoja yhdessä

Joulun aikaan pysähdymme usein miettimään, mikä tekee joulusta meille merkityksellisen. Onko se tuttu laulu, joulun odotus vai yhdessäolo?

Norjan suomalainen seurakunta haluaa tarjota juuri näitä asioita: suomenkielisiä säveliä sekä hetkiä, joissa jokainen saa luoda uusia joulumuistoja. Kauneimmat joululaulut -tilaisuutemme eri puolilla Norjaa ovat monille tärkeä perinne. Joka-vuotiset joulun ajan tilaisuudet, kuten muutkin tapahtumamme, ovat ennen kaikkea sinun ja jokaisen muun suomalaisen jäsenyyden ansiota.

Kun liittyt seurakuntaamme, tuet suomalaista työtä Norjassa. Jäsenyytesi avulla voimme järjestää tilaisuuksia, joissa esimerkiksi lapsi kastetaan omalla kielellä ja joulun laulut soivat kirkoissa. Jäsenyys ei maksa mitään, mutta sen arvo on suuri. Voisi vaikkapa sanoa, että jäsenyytesi on osa yhteistä joululahjaa.

Tunnelmallista ja odotuksentäyteistä joulun aikaa,

Roosa Marjaniemi
Viestintävastaava

Julminnen tillsammans

Under jultiden stannar vi ofta upp och tänker på vad som gör julen meningsfull för oss. Är det en välbekant sång, förväntningarna vi har på julen eller det att vi får vara tillsammans?

Den finländska församlingen i Norge vill erbjuda just de här sakerna: finska melodier och stunder där alla kan vara med och skapa nya julminnen. Evenemangen De vackraste julsångerna i olika delar av Norge är en viktig tradition för många. De här årliga julevenemangen, liksom våra andra arrangemang, ordnas framför allt tack vare dig och alla de andra finländska medlemmarna.

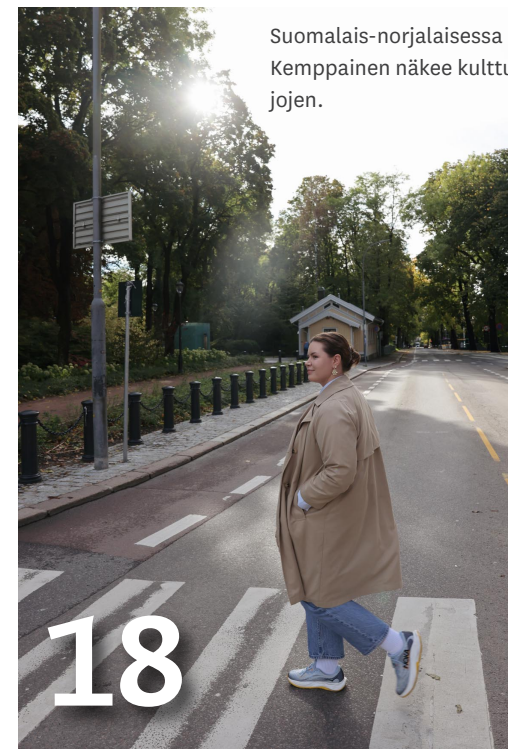
När du går med i vår församling stöttar du det finländska arbetet i Norge. Med hjälp av just ditt medlemskap kan vi ordna tillställningar där barn döps på sitt eget språk och julsångerna ljuder ut i kyrkorna. Medlemskapet kostar ingenting, men dess värde är stort. Man skulle kunna säga att ditt medlemskap är en del av en gemensam julklapp som gynnar oss alla.

Jag önskar alla en stämningsfull och förväntansfull jultid,

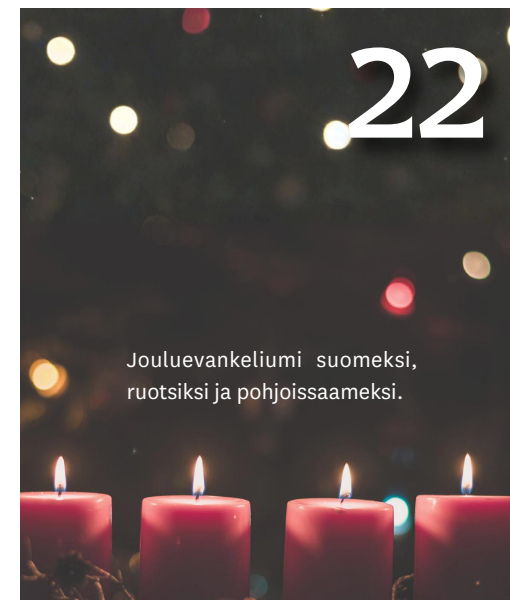
Roosa Marjaniemi
Kommunikationsansvarig

Joulu • Jul 2025

Ledare • Pääkirjoitus	3
Jouluvalmisteluja ja ystävyyttä	6
Julförberedelser och vänskap	10
Merimieskirkko 150 vuotta • Sjömanskyrkans 150-årsjubileum	14
Päivi-papin kirjavinkit	16
Kulttuuria, uutta arkea ja pohjoisia juuria	18
Jouluevangeliumi	22
Kauneimmat joululaulut • De vackraste julsångerna	24
Rauhoittava iltahetki • En lugn kvällsstund	26
Joulun lapsi	28
Viikottaiset kokoontumiset, tammikuun tapahtumat	30
Yhteistyö kokoaa suomalaiset yhteen	32
Jesus välsigna vår jul!	34
Siunaa Jeesus joulumme!	35

Suomalais-norjalaisessa kulttuuri-instituutissa työharjoitteluaan tekevä Aletta Kemppainen näkee kulttuurin pehmeänä voimana, joka yhdistää ihmiset yli rajojen.

Jouluevangeliumi suomeksi, ruotsiksi ja pohjoissaameksi.

Lastenkirkon taustayhteisönä ovat mm. Suomen ev. lut. seurakunnat. Tutustu materiaaliin lehden sivuilla sekä netissä.

Siunaa Jeesus joulumme!

Joulualmisteluja ja ystävyyttä

TEKSTI PÄIVI AIKASALO

Ystävykset Kristiansandista ovat kokoontuneet ja me juttelemme ystävydestä sekä joulusta. Alussa on hiljaista, mutta hetken kuluttua on jo vaikea saada suunvuoroa. Koolla ovat Leena Lohiniva (62), Marja Palmanen (63) ja Anu Henriksen (56).

Vieraaseen maahan

Leena, joka on kättilö, on asunut Kristiansandissa 26 vuotta. Hän on syntynyt Oulusta ja tuli maahan töiden perässä poikansa kanssa. - Alkuvuosina paluu kotimaahan oli kyllä mielessä, mutta enää en sitä mieltä, hän toteaa kun kysyin, oliko sopeutuminen uuteen maahan helppoa. Ulvilasta Porin läheltä tuleva ja tietokonealalla työskentelevä Marja on asunut maassa 42 vuotta. - Olin ystäväni kanssa interrail-matkalla Jugoslaviassa ja olimme lastaamassa rinkkoja säilöön, kun vierelle ilmaantui kaksi nuorta miestä, joita luulimme tanskalaisiksi. He olivat norjalaisia ja muutaman vuoden kuluttua toinen heistä oli aviomieheni, kertoo Marja. Perheeseen syntyi kaksi poikaa. Marja jatkaa, että myöhemmin erotessaan puolisoistaan hän ajatteli, että lapsilla tulisi olla mahdollisuus elää molempien vanhempien kanssa ja siksi hän jäi Norjaan. Merivakuutusten parissa työskentelevä Anu on syntynyt Harjavallasta ja hän on asunut maassa 29 vuotta. - Kaikki kolme lastani

ovat Norjassa syntyneitä ja jo aikuisia.

Ystävyyttä

Nämä kolme ystävästä ovat osa suurempaa kahdeksan suomalaisnaisten joukkoa Kristiansandissa. Naiset löysivät toisensa vuosituhanen alussa. - Meillä oli aktiivinen Suomi-seura ja alussa tapasimme kerran kuukaudessa toistemme kotona ja myöhemmin kävimme kaupungilla syömässä, koska se alkoi tuntua helpommalta, kertoo Anu. - Meitä kolmea yhdistää lisäksi matkailu, sillä meillä on ollut tapana matkustella yhdessä, jatkaa Marja.

Näille naisille ystävyys on turvaa, lohtua, ymmärrystä, hauskanpitoa, seuraa ja toisinaan myös pientä kinastelua, aina tarpeen mukaan. - Ei tarvitse lähteä yksin, jos haluaa seuraa johonkin, sanoo Anu ja Marja toteaa, että oikeastaan hän kokee kaikki suomalaiset sukulaisiksi - koska oma suku on kaukana Suomessa - ja tämän joukon itselleen lähisukulaisiksi. Leena jat-

Ystävyys kantaa vuosikymmenten yli. Leena, Marja ja Anu ovat löytäneet toisistaan perheen, joka jakaa ilot, surut ja naurun Norjassa. Kuva Roosa Marjaniemi

kaa, että he ovat riittävästi samanlaisia ja kuitenkin erilaisia. Hän myös korostaa, että erilaisuus sallitaan, jokainen saa olla sellainen kuin on.

Matkoilla Leena herää aamulla aikaisin, kun taas Marja ja Anu istuvat mielellään iltaa myöhempään terassilla. Kaikki pitävät kävelystä, pyöräilystä ja vaeltamisesta. Luonto on kaikille tärkeä ja Leena on opettanut toisetkin keräämään sieniä ja myös joogaamaan.

Yhteisillä matkoilla ja ompeluseurassa

Tänä vuonna on käyty yhdessä sekä vapun vietossa Helsingissä että syyslomalla Gran Canarialla. Kun kysyn vappulomasta Suomessa, naiset alkavat kilvan kertoa siitä, mitä tapahtui. Kahden päivän ohjelma alkaa kuulostaa hengästyttävältä. Joukolla oli hotellihuoneisto kes-

kellä kaupunkia ja siinä myös sauna. Ehdittiin käydä Musiikkitalon vappumatineassa, Oopperatalossa balettia katsomassa sekä Savoy-teatterissa kuuntelemassa Vesa-Matti Loirin laulua. Ja lisäksi syömässä ja aistimassa vapun tunnelmaa kaduilla. - Oli todella hieno vappu. Lähdin 21-vuotiaana Suomesta, enkä ole päässyt mukaan vapun viettoon. Tämä oli mahtavaa, toteaa Marja Helsingin vapusta.

Gran Canarialla patikoitiin, uitiin, luettiin kirjoja, käytiin kiertoajelulla vuoristossa sekä lähikaupungissa ostoksilla. Lisäksi jokainen naisista neuloo villapaitaa ja neuleet olivat käsissä myös Gran Canarian helteessä. Naisilla onkin oma ompeluseura, syförening. - Mutta meidän ompeluseurassa todella tehdään käsitöitä ja askarrellaan, norjalaisnaisilla on myös omat syföreningit, mutta se on vain ”peitenimi”

Kristiansandin suomalaisnaiset kokoontuvat käsitöiden äärelle, ja myös matkustavat yhdessä. Välillä matka vie Helsingin vappuun tai Gran Canarian aurinkoon.

yhdessäololle, ei niissä taideta tehdä käsitöitä, nauraa Anu. Leena sanookin, että hänen piti elää 62-vuotiaaksi päästäkseen ompeluseuraan. Norjalaisista ompeluseuroista naisten seura eroaa myös siinä, että aina kun mahdollista, myös saunotaan.

Yhteinen loma oli todella rentouttava, kuvaa Leena ja Marja toteaa, että oli aivan mahtavaa kun oli kaksi lomaviikkoa vain itselleen. - Nuorena oli matkoillakin jatkuva huoli ja vastuu lapsista.

Joulun perinteitä

Nämä naiset viettävät nykyisin joulut Norjassa. Täällä ovat lapset ja heidän perheensä. Kun kysyn suosikkijoululaulua, ilmenee, että jokaisen oma suosikki liittyy tavalla tai toisella omiin lapsuusmuistoihin.

Leenan suosikki on Tonttuparaati. - Olin musiikkiluokalla ja lauloimme sitä usein. Olen laulanut sitä myös pojalleni, hän kertoo. Marjan suosikki on Sylvian joululaulu. - Kun olimme

lapsia, kiersimme nuuttipukkeina naapuritaloissa laulamassa ja minä lauloin tämän laulun niin, että naapurit kehuivat äidilleni, kuinka komeasti olin sen laulanut, Marja nauraa. Nuuttipukki-perinne on elänyt Länsi-Suomessa, jossa loppiaisen jälkeen tai 13. päivä tammikuuta pukeutuneet lapset ovat kiertäneet laulamassa viimeisiä joululauluja. Poikiensa joululaulusuosikiksi Marja nimeää Juice Leskisen laulaman Sika-laulun. Anun suosikki on Varpunen jouluaamuna - sitä laulettiin lapsena.

Jouluruokaa, laatikoita ja torttuja

Nämä naiset arvostavat suomalaista jouluruokaa. Aikaisemmin syötiin isomman porukan kanssa aina suomalaista jouluruokaa yhdessä. Nyt jokainen haluaa omaan joulupöytään ainakin lanttu-, porkkana- ja perunalaatikkaa, rosolia sekä joulutorttuja. Norjalaisuutta jouluruokana edustaa turska, joka valmistetaan suolavedessä hiljalleen kypsytämällä. Anu leipoo smultring-rinkilöitä, öljyssä paistettuja donitseja. Ne ovat hänen norjalainen joululauheksunsa.

Leena hankkii jostain edes palan kinkkua juhlapöytään, mutta jos ei onnistu siinä, niin sitten norjalainen pinnekjøtt - lampaanluut - saa kelvata. Lisäksi hänen toiveissaan on kunnollinen ja aito Fazerin suklaakonvehtirasia. Hän kertoo myös, että hänen norjalaiset ystävänsä ovat ilahtuneet suomalaisista jouluruoista ja halunneet opetella lanttu- ja porkkanalaatikon tekemisen.

Marja kertoo, että kinkku on tärkeä osa hänen jouluillallista ja useimmiten se on itsesuolattua.

Hänen jouluruokiinsa kuuluu myös riisipuuro ja siitä hän tekee myös norjalaisittain riskrem-jälkiruokaa. Riisipuuroon sekoitetaan kermavaahtoa ja vaniljasokeria. Tämä nautitaan kirsikkakastikkeen kanssa. Marjalla on myös aivan oma perinne: joulun välipäivinä hän tekee karjalanpiirakoita ylijääneestä riisipuurosta. - Ennen tein kotikaljaakin, mutta en tee enää, koska jouduin usein juomaan sen yksin, hän toteaa. Marja on myös opetellut syömään lipeäkallaa. - Kun muut syövät lipeäkallaa hernesoseen ja pekonia kanssa niin minä söin pekonia hernesoseen ja lipeäkalan kanssa. Näin opin syömään tätä ruokaa. Marja on myös kehitellyt suomalaisia jouluperinteitä. - Tein joulutorttujen, joihin laitoin vihreä kuula -marmeladia keskelle. Siitä ei kuitenkaan tullut suosikkia.

Jouluperinteet muuttuvat

Jokaisen kodissa joulun perinteet ovat muuttuneet vuosien saatossa. Anu kertoo, että kun lapset olivat pieniä, lahjat olivat tärkeitä. Nyt yhdessä oleminen on olennaisinta. Kaksi viimeistä joulua on vietetty mökillä ja se on tuntunut hyvältä. Joulukuusi on aina haettu yhdessä. Tähän Marja toteaa, että hänellä on muovikuusi ja hän on siihen tyytyväinen. Hän jatkaa kertomalla, että kun lapset olivat pieniä, koulun joulujuhliin ja joulukadun avaukseen osallistuttiin aina. Leena sanoo ikävöivänsä haudoilla käyntiä. - Suomessa käytiin aina läheisten haudoilla, sytytettiin kynttilät ja muisteltiin edesmenneitä sukulaisia. Hautausmaalla oli ai-

na ihana tunnelma. Marja kertoo kaipaavansa joulurauhan julistusta Turusta.

Kaikki naiset toteavat yhdessä, että Kauneimmat joululaulut -tilaisuus on tärkeä. Anu muistelee sitä, kuinka äidin kanssa käytiin täydessä kirkossa laulamassa tutut joululaulut. Nyt iloitaan siitä, että suomalaisia Kauneimpia joululauluja lauletaan nyt myös Kristiansandissa. Naiset ovat mukana keittämässä kahvia ja valmistelemassa kaikille yhteistä juhlaa, joka vietetään tänä vuonna Grimin kirkossa. Yhteisestä laulamisesta syntyy joulun tunnelma ja joululaulut liittyvät juuri kotimaan perinteisiin.

Jouluun voi liittyä myös haikeutta tai ikävää. Marja kertoo, että kun lapset olivat pieniä, joka toinen joulu vietettiin Suomessa. - Joka toisen joulun olinkin sitten töissä ja joulu meni vain nopeasti ohi, hän toteaa ja jatkaa kertomalla eräästä jouluaatosta, joka hänen piti viettää yksin. Onneksi hänet pyydettiin joulupukiksi lapsiperheeseen. Aattoilta kului tässä puuhassa ja Marja kertoo pyöräilleensä pukin asussa tyytyväisenä pitkin lumisia teitä. - En edes muistanut joulupukin asua, mutta lapset joiden ohi pyöräilin, huomasivat tietysti sen ja se olikin hauskaa. Tämän keikan jälkeen menin joulusaunaan ja sitten jo lapseni tulivatkin luokseni.

Marjalle joulu on rauhaa ja lähimmäisenrakkautta, ei materialismia eikä stressiä. - Sen sain perintönä rakkailta vanhemmilta. Ja sen haluan myös antaa lapsilleni sekä lapsenlapsilleni. Leena toteaa, että myös hänelle tärkeintä joulussa on rauha, pysähtyminen ja oleminen. Anu kertoo, että jouluna hän muistaa ihmisiä, joita ei enää ole. Siksi joulu on myös haikeaa ja siihen kuuluu kaipausta. Joulu tuo myös kristillisyyden ja uskon lähemmäksi elämää.

Julförberedelser och vänskap

TEXT PÄIVI AIKASALO

Några vänner ifrån Kristiansand har samlats och vi pratar om deras vänskap och om julen. Till en början är det tyst, men efter ett tag är det svårt att få en syl i vädret. Gruppen består av Leena Lohiniva (62), Marja Palmannen (63) och Anu Henriksen (56).

Till ett främmande land

Leena, som är barnmorska, har bott i Kristiansand i 26 år. Hon är född i Uleåborg och kom till Norge för att arbeta, med sig hade hon sin son. -Under de första åren tänkte jag på att återvända till hemlandet. Numera tänker jag inte längre på det, säger hon när jag frågar om det var lätt att anpassa sig till ett nytt land.

Marja, som härstammar från Ulvsby nära Björneborg och som arbetar inom databranschen, har bott här i landet i 42 år. -Jag var på en inter-rail resa i Jugoslavien tillsammans med en vän. När vi lastade in våra ryggsäckar i en förvaringsbox dök två unga män, som vi trodde var danskar, upp bredvid oss. Männen var norrmän och några år senare var en av dem min man, berättar Marja. Familjen fick två söner. Marja fortsätter berätta att när hon senare separerade från sin man, tyckte hon att barnen borde få möjligheten att bo med båda föräldrarna. Det här var anledningen till att hon valde att stanna kvar i Norge. Anu, som jobbar med försäkringar inom sjöfarten, är född i Harjavalta och har bott i landet i 29 år. -Alla mina tre barn är födda i Norge och alla är de nu vuxna.

Vänskapen

De här tre väninnorna är en del av en större grupp på åtta finska kvinnor i Kristiansand. Kvinnorna fann varandra i början av millenniet. -Vi hade en aktiv finsk klubb och till en början träffades vi en gång i månaden hemma hos varandra och senare gick vi ut och åt på stan eftersom det började kännas lättare, förklarar Anu. -Vi tre är dessutom sammankopplade genom resor, eftersom vi har för vana att resa tillsammans, fortsätter Marja.

För de här kvinnorna innebär vänskapen trygghet, tröst, förståelse, glädje, sällskap och ibland också lite tjafs, lite enligt vad som behövs. -Man behöver inte åka ensam någonstans om man vill ha sällskap, säger Anu och Marja konstaterar att hon faktiskt känner att alla finländare är släktingar - eftersom hennes egen släkt bor långt borta i Finland - och den här gruppen på så vis utgör de närmaste släktingarna till henne. Leena tillägger att de är tillräckligt lika och ändå olika. Hon betonar också att mångfald är tillåten, alla får vara som de är. När de är ute och reser vaknar Leena tidligt på morgonen, medan Marja och Anu gärna sitter på terrassen till sent in på kvällen. Alla gillar de att promenera, cykla och vandra. Naturen är viktig för var och en av dem

Vänskapen består i årtionden. Leena, Marja och Anu har funnit en familj i varandra som delar glädjeämnen, sorger och skratt i Norge.

och Leena har lärt de andra att plocka svamp och att utöva yoga.

På gemensamma resor och i syföreningen

I år har vi rest tillsammans både för att fira första maj i Helsingfors och på höstlovsresa till Gran Canaria. När jag frågar om första maj-helgen i Finland börjar kvinnorna tävla om vem som först ska hinna berätta om vad som hände. Det två dagar långa programmet börjar låta fullspäckt. Väninnegänget hade en lägenhet på ett hotell mitt i stan som till och med hade en bastu. Vi hann gå på första maj-matinéen på Musikhuset, se på ballett på Operahuset och lyssna på Vesa-Matti Loiris sånger på Savoyteatern. Och även äta och känna första maj-stämningen på gatorna. -Det var en riktigt fantastisk första maj. Jag lämnade Finland när jag var 21, och jag har inte kunnat delta i firandet av första maj. Det var enastående, utropar Marja om första maj i Hel-

singfors.

På Gran Canaria vandrade vi, badade, läste böcker, gjorde en sightseeingtur i bergen och åkte och shoppade i en närliggande stad. Dessutom stickade var och en av kvinnorna en tröja och stickplaggen fanns tillhands även i hettan på Gran Canaria. De här damerna har till och med en egen syklubb, en syförening. -Men i vår syklubb håller vi faktiskt på med handarbeten och pyssel. Norska kvinnor har också egna syföreningar, men det är bara ett "täcknamn" för att umgås, jag tror inte att de handarbetar där över huvudtaget, skrattar Anu. Leena proklamerar att hon var tvungen att leva till 62 år förrän hon gick med i syföreningen. Den här kvinnoklubben skiljer sig också från de norska syföreningarna genom att de närhelst det ges möjlighet även består.

Den gemensamma semestern var verkligen av-

**De vackraste julsångerna i Kristiansand 2023.
Bilder Roosa Marjaniemi**

kopplande, suckar Leena, och Marja tänker tillbaka på att det var helt underbart att ha två vecors semester med tid bara till sig själv. -Som ung bekymrade jag mig ständigt och hade alltid ansvar också för barnen när vi reste.

Jultraditioner

De här kvinnorna firar numera julen i Norge. Barnen och deras familjer finns ju här. När jag frågar dem om deras favoritjulsång visar det sig att allas favorit på något sätt är kopplad till deras egna barndomsminnen.

Leenas favorit är Tonttuparaati. -Jag gick i musikklassen och vi sjöng ofta den sången. Jag har också sjungit den för min son, smilar hon. Marjas favorit är Sylvias julsång. -När vi var barn brukade vi gå runt som tjugondag Knut tomtar och sjunga till grannarna. Jag sjöng den här sången så bra att grannarna gav komplimanger till min mamma för hur vackert jag hade sjungit den, skrattar Marja. Traditionen med sjungande

tjugondag Knut tomtar har levt kvar i Västra Finland, var barn utklädda till jultomtar har gått runt efter trettondagen eller den 13 januari och sjungit säsongens sista julsånger. Marja nämner också Juice Leskinens sång Sika, som är hennes söners favoritsång. Favoriten till Anu är Varpunen jouluaamuna - den sjöngs när hon var barn.

Julmat, lådor och kakor

De här kvinnorna uppskattar den finska julmaten. Förr åt vi alltid finsk julmat tillsammans i en större grupp. Nu vill alla ha minst kålrots-, morots- och potatislåda, rosolli (sillsallad) och julstjärnor till sitt julbord. Den norska julmaten representeras av torsk, som blötläggs och tillagas långsamt. Anu bakar smultringar, munkar stekta i olja. De är hennes norska juld delikatess.

Leena skaffar åtminstone en bit skinka till festbordet, men lyckas hon inte få tag på den, så duger det med norskt pinnekjøtt -lammben. Dessutom hoppas hon alltid på en ordentlig och

äkta låda med Fazers chokladkonfekt. Hon gläds också över att hennes norska vänner har blivit förtjusta i den finska julmaten till den grad att de velat lära sig att göra kålrots- samt morotslåda.

Marja konstaterar att skinkan är en viktig del av hennes juldag och att hon oftast saltar den själv.

Risgrynsgröt hör också till hennes julrätter och hon gör även den norska desserten riskrem av den. Risgrynsgröten blandas med vispad grädde och vaniljsocker. Denna avnjuts sedan med körsbärssås. Marja har dessutom sin helt egna tradition: på mellandagarna gör hon karelska piroger av den överblivna risgrynsgröten. -Tidigare brukade jag även göra kotikalja (hemlagad maltdryck), men det gör jag inte längre eftersom jag ofta var tvungen att dricka den ensam, noterar hon sig. Marja har också lärt sig att äta lutfisk. -När andra äter lutfisk med ärtpuré och bacon, åt jag bacon med ärtpuré och lutfisk. Det var så jag lärde mig att äta den här maten. Marja har dessutom utvecklat de finska jultraditionerna. Jag kavlade ut julstjärnor och i mitten lade jag gröna marmeladkulor. Det blev dock ingen favorit.

Jultraditionerna förändras

I varje hem har jultraditionerna förändrats genom åren. Anu kommer ihåg att medan barnen var små var julpresenterna viktiga. Nu är det viktigaste att få vara tillsammans. De två senaste jularna har tillbringats på stugan och det har känts bra. Julgranen har man alltid hämtat in tillsammans. Marja framhåller att hon har en plastgran och hon är nöjd med den. Hon redogör vidare att när barnen var små var man alltid med på skolans julfest och öppnandet av juldagen. Leena funderar också över att hon saknar att besöka gravarna. -I Finland besökte vi alltid våra nära och käras gravar, tände ljus och mindes våra avlidna släktingar. Det var alltid en fridfull stämning på kyrkogården. Marja säger sig också

sakna utlysningen av julfreden i Åbo.

Alla de här kvinnorna är överens om att det är viktigt med evenemanget De vackraste julsångerna. Anu drar sig till minnes hur hon och hennes mamma brukade gå till en fullsatt kyrka för att sjunga de bekanta julsångerna. Nu är alla glada för att De vackraste julsångerna också sjungs i Kristiansand. Damerna är med och kokar kaffe och förbereder det gemensamma firandet för alla som samlas. I år kommer evenemanget att hållas i Grim kyrka. Att sjunga tillsammans skapar julstämning och julsångerna påminner om jultraditionerna hemma i Finland.

Julen kan också förknippas med sorg och tristess. Marja minns att när barnen var små firades varannan jul i Finland. -Varannan jul var jag på jobb och julen gick bara fort förbi, funderar hon och fortsätter med att berätta om en julafton som hon var tvungen att tillbringa ensam. Som tur var blev hon ombedd att vara jultomte för en barnfamilj. Julaftonskvällen spenderades med den här aktiviteten. Marja uppger att hon glatt cyklade längs de snöiga vägarna i tomtedräkt. -Jag kom inte ens ihåg tomtedräkten, men barnen jag cyklade förbi lade såklart märke till den och det var naturligtvis skojigt. Efter den här incidenten gick jag i juldagen och sedan kom mina barn hem till mig.

För Marja är julen frid och kärlek till de närmaste, inte materialism eller stress. -Det ärvde jag från mina kära föräldrar. Och det vill jag också ge mina barn och barnbarn. Leena konstaterar att det viktigaste för henne med julen är julfriden, att stanna upp och bara vara. Anu å sin sida nämner att hon vid jultiden minns de människorna som inte längre finns här. Därför är julen också sorglig och den inbegriper längtan. Julen bringar dessutom kristendomen och tron närmare livet.

Merimieskirkko 150 vuotta

Norjan suomalainen seurakunta on ollut osana Suomen Merimieskirkkoa vuoden 2025 alusta alkaen. Syyskuussa vietettiin juhlaviikonloppua Merimieskirkon 150-vuotisen taipaaleen johdosta ja eri seurakuntien edustajia kerääntyi juhlavuoden kunniaksi Helsinkiin. Norjan suomalaista seurakuntaa olivat edustamassa kirkkoneuvoston puheenjohtaja Minna Laru sekä varapuheenjohtaja Sanna Frew. Juhlassa käytiin läpi Merimieskirkon historiaa, jaettiin tunnustuksia ja ennen kaikkea koettiin ylpeyttä olla osana maailmanlaajuisesta yhteisöstä. Sunnuntaina Helsingin tuomiokirkossa järjestettiin Merimieskirkon 150-vuotisjuhlan juhlamessu. Juhlamessu on nähtävissä Yle Areenassa.

Minna Larun terveiset:

”Saimme tänä viikonloppuna juhlia Suomen Merimieskirkon 150-vuotista matkaa ulkosuomalaisten ja merenkulkijoiden rinnalla. Ilo ja kiitollisuus täyttivät mielen siitä, että myös meidän Norjan suomalainen seurakuntamme on osa tätä suurta yhteisöstä. Onnea ja siunausta seuraaville 150 vuodelle!”

Ote Suomen Merimieskirkon lehdistötiedotteesta:

Merimieskirkko juhlisti 150-vuotistaipalettaan teemalla Kanssasi maailmalla Helsingissä Wanhassa Satamassa 20.9.2025. Tilaisuudessa puhuivat mm. kansanedustaja Pekka Haavisto, Kirkkohallituksen kansliapäällikkö Niilo Pesonen ja ICMA:n (International Christian Maritime Association) pääsihteeri Jason Zuidema.

– Kun suomalaisia liikkuu ja asuu maailmalla entistä enemmän, aitojen kohtaamisten tarve kasvaa. Lähtijöitä on lopulta aina vähän enemmän kuin palaajia. Siksi myös Merimieskirkon ja sen toimintojen tarve ei tule vähenemään. Vaikka teknologia kehittyy, tehtävä – kohtaaminen, tuki, mukana kulkeminen – säilyy. Kanssasi maailmalla ei ole vain juhlavuoden teema, vaan lupaus tulevaisuuteen, Pekka Haavisto sanoi.

Merimieskirkko on vuoden 2025 alusta vastannut Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen mukaisesti koko kirkollisen ulkosuomalaistyön koordinoinnista. Toiminnan laajentumisen myötä Merimieskirkko on läsnä eri tavoin noin 40 maassa.

– Seurakuntien on hyvä entistä enemmän kiinnittää huomiota niihin ihmisiin, jotka ovat palvelleet mitä erilaisimmissa tehtävissä ulkomailla ja siirtyvät takaisin kotimaahan. Merimieskirkko ulkomailla on ollut monille heistä jollain tavalla kotipaikka. Ja kun he palaavat kotimaahansa, niin tuo yhteys on hyvä jatkaa edelleen, Niilo Pesonen sanoi.

Juhlatalaisuudessa Suomi-Seura luovutti Merimieskirkolle myöntämänsä Vuoden ulkosuomalainen 2025 -tunnustukseen liittyvän diplomin.

Hannu Suihkonen
pääsihteeri

Sjömanskyrkans 150-årsjubileum

Den finländska församlingen i Norge har varit en del av Finlands Sjömanskyrka sedan början av år 2025. Ett festveckoslut hölls i september för att markera Sjömanskyrkans 150-årsjubileum, och representanter från olika församlingar samlades i Helsingfors för att fira jubileet. Den finländska församlingen i Norge representerades av kyrkorådets ordförande Minna Laru och vice ordförande Sanna Frew. Under festen gick man igenom Sjömanskyrkans historia, delade ut diplom och framförallt kände man sig stolt över att vara en del av en global gemenskap. På söndagen hölls en festmessa för Sjömanskyrkans 150-årsjubileum i Helsingfors domkyrka. Festmässan kan ses på Yle Areena.

Hälsningar från Minna Laru:

”I helgen kunde vi fira Sjömanskyrkans 150-årsjubileum tillsammans med andra finnar som bor utomlands och med sjömän. Glädje och tacksamhet fyllde våra hjärtan över att vår finländska församling i Norge också är en del av denna fantastiska gemenskap. Lycka, framgång och många välsignelser för de nästkommande 150 åren!”

Utdrag ur Finlands sjömanskyrkas pressmeddelande:

Sjömanskyrkan firade sitt 150-årsjubileum med temat ”Med dig i världen” i Gamla hamnen i Helsingfors den 20 september 2025. Bland talarna vid evenemanget fanns riksdagsledamot Pekka Haavisto, kyrkostyrelsens generalsekreterare Niilo Pesonen och ICMA:s (International Christian Maritime Association) generalsekreterare Jason Zuidema.

– I takt med att allt fler finländare flyttar och bor utomlands ökar behovet av genuina möten. I slutändan kommer det alltid att finnas lite fler som lämnar än som återvänder. Därför kommer behovet av sjömanskyrkan och dess verksamhet inte att minska. Även om tekniken utvecklas kvarstår uppdraget – mötet, stödet och att vandra tillsammans sida vid sida. ”Med dig i världen” är inte bara temat för jubileumsåret, utan det är också ett löfte för framtiden, sa Pekka Haavisto.

Sedan början av 2025 har Sjömanskyrkan ansvarat för att koordinera allt kyrkligt arbete för finländare utomlands i enlighet med ett samarbetsavtal med Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. I och med utvidgningen av sin verksamhet finns Sjömanskyrkan på olika sätt närvarande i ca 40 länder.

– Det är bra för församlingarna att ägna allt mer uppmärksamhet åt de människor som har tjänstgjort i en mängd olika tjänster utomlands och som flyttar tillbaka till sitt hemland. Sjömanskyrkan har varit en hemvist utomlands för många av dem på något sätt. Och när de återvänder till sitt hemland är det bra att den kontakten fortsätter, sa Niilo Pesonen.

I samband med festligheterna överlämnade Finland Samfundet (Suomi Seura) sitt diplom med utmärkelsen ”Årets utlandsfinländare 2025” till Sjömanskyrkan.

Hannu Suihkonen
Generalsekreterare

Kyrkorådets viceordförande Sanna Frew,
sjömanskyrkas generalsekreterare Hannu
Suihkonen och kyrkorådets ordförande
Minna Laru.

PÄIVI-PAPIN KIRJAVINKIT

Seuraavat kolme kirjaa ovat hyvin erilaisia, mutta jokaisella on tärkeä viesti lukijalleen tai kuuntelijalleen. Kaikki kirjat löytyvät myös äänikirjapalveluista.

Iida Turpeinen: Elolliset. S & S. 2023.

Elolliset kertoo Helsingin Luonnontieteellisen museon kokoelmista löytyvän stellerinmerilehmän luurangon tarinan lajin löytämisestä sen tuhon kautta tähän päivään. Luonnontutkija Georg W Steller löysi eläimen 1740-luvulla Beringinmereltä. Alle 30 vuotta myöhemmin stellerinmerilehmä oli tapettu sukupuuttoon.

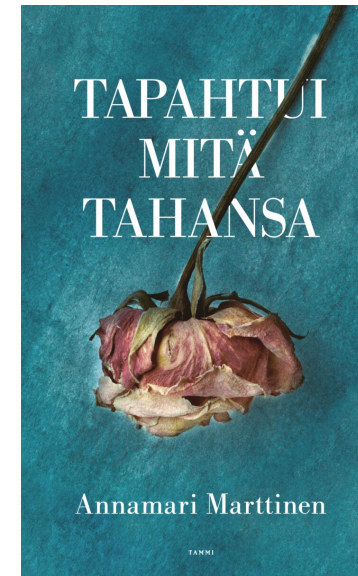
Elolliset kuvaa usemman episodin kautta merilehmän tarinaa Beringinmereltä Helsinkiin. Ensimmäisessä episodissa Alaskaa kartoittanut retkikunta päättyi virheiden johdosta vuodeksi haaksirikkoon autiolle saarelle. Seuraavaksi ollaan 1860-luvun Alaskassa ja Helsingin keisarillisen yliopiston eläintieteen professori Alexander von Nordmann haluaa saada yliopiston kokoelmiin stellerinmerilehmän luurangon. Tarina jatkuu Nordmannin Anna-puolison näkökulmasta ja päättyy linnunmuorien keräilyyn ja konservointiin Helsingissä.

Elolliset on hieno kirja, Turpeinen työsti sitä seitsemän vuotta. Luontokato on äärimmäisen ajankohtainen aihe. En ollut kuulutkaan stellerinmerilehmästä ja nykynäkökuolmasta on täysin käsittämätöntä, että hieno laji tuhotaan sukupuuttoon hetkessä. Teoksesta sanotaan, että se on maailmanluokan kirjallisuutta. Se antoi minulle paljon ajattelemisen aihetta. Elolliset oli vuonna 2023 Finlandia-ehdokkaana ja voitti myös Helsingin Sanomien kirjallisuuspalkinnon.

Online-kirjapiiri jatkuu myös ensi vuonna!

Tule mukaan keskustelemaan kirjoista. Kirjat avaavat ovia uusiin maailmoihin ja yhteinen keskustelu tuo uudenlaisen näkökulman lukukokemukselle. Hyvä kirja antaa aina uutta ajattelemisen aihetta myös omasta elämästä. Se on kuin peili lukijalleen tai kuuntelijalleen.

Tapaamme Zoomin välityksellä aina kuukauden viimeisenä maanantaina klo 18.30 - 20.30. Ilmoittaudu sähköpostiosoitteen paivi.aikasalo@finskekirken.no ja saat omaan sähköpostiisi linkin kirjapiiriin.

Annamari Marttinen: Tapahtui mitä tahansa. Tammi. 2024.

Tässä kirjassa on poikkeuksellisen raskas ja tärkeä aihe. Marttinen kuvaa isän kokemuksen kautta sitä, miltä tuntuu kun oma lapsi syyllistyy vakavaan ja raakaan henkirikokseen. Tämä näkökulma on hyvin harvoin esillä julkisessa keskustelussa.

Perheenisä Vesa odottaa lapsiaan juhannuksen viettoon, mutta tästä juhannuksesta tulee erilainen. 18-vuotias Aida-tytär ei vastaa viesteihin, sillä hänet on pidätetty. Hän on yhdessä miesystävänsä kanssa murhannut 18-vuotiaan nuorukaisen. Kirja kuvaa isän pahaa oloa ja syyllisyyttä. Sisarukset Isla ja Roni eivät halua edes kuulla Aidan nimeä lausuttavan. Ainoa, joka tuntuu edelleen aidosti iloitsevan Aidan kohtaamisesta, on koira Reetu. Kirjan tärkein teema onkin vaikeneminen. Kaikki pysyttelevät hiljaa, työpäällä ja kotona, asiasta ei puhuta, se yksinkertaisesti vaietaan pois.

Rikoksenteekijöiden omaisen osa on äärimmäisen raskas ja tämä auttaa ymmärtämään mitä kaikkea rikollisen omainen mahdollisesti joutuu käsittelemään.

Mari Leppänen: Kuulun tähän maisemaan - Sanoja luottamuksesta ja rohkeudesta. Sacrum. 2023.

Tämä kirja vahvistaa toivoa kriisiytyneessä maailmassa ja näyttää, miten voi asettua hyvän puolelle.

Kirjan ydintä on yhteys Jumalaan. Kirjoittaja rakastaa luontoa ja ihmistä osana sitä. Hän elää arkeaan, kokee työnsä kuormat ja myös muiden paineet. Leppänen kertoo, millä lepuuttaa itseään: hän istahtaa saunaan ja kuuntelee Jumalan puhetta. Hän toteaa, miten pelon vastavoima on toivo. Ja toivo vahvistuu tekojen kautta. Kirjan teemoja ovat luonnon lisäksi mm. pyhiinvaellus, sukupolvien välinen yhteys ja vuorovaikutus, ajan kuluminen ja täytyminen.

”Jumalan valtakunta ei ole vaikenemisen ja mykkyuden valtakunta. Se on valtakunta, jossa ihminen saa yhteyden toiseen ja jossa elämää tukahduttavat ja vaientavat voimat kirpoavat.” Kirja sai vuoden 2023 Kristillinen kirja -palkinnon ja se on juuri nyt ajankohtainen teos.

Kulttuuria, uutta arkea ja pohjoisia juuria

TEKSTI JA KUVAT ROOSA MARJANIEMI

Suomalais-norjalaisessa kulttuuri-instituutissa työharjoitteluaan tekevä Aletta Kemppainen näkee kulttuurin pehmeänä voimana, joka yhdistää ihmiset yli rajojen. Harjoittelu sekä muutto ulkomaille on tuonut mukanaan ammatillista kasvua, uusia kokemuksia ja luottamusta siitä, että asiat järjestyvät aina jollakin tavalla.

Tihkusade kastelee Oslon katuja, kun **Aletta Kemppainen** kävelee joogasta kotiin. Ilmasa on syksyn viileys ja ilo uudesta kotikaupungista. “Tajusin yhtäkkiä, että rakastan elämääni juuri nyt”, Aletta sanoo hymyillen. Hetki tuntui kuin kohtaukselta romanttisesta komediasta – sellaiselta, jossa päähenkilö tajuaa vihdoinkin olevansa juuri siellä, missä pitääkin. “Siinä ei ollut mitään suurta tapahtumaa, vain tavallinen ilta ja tunne siitä, että kaikki on kohdallaan.”

Sillanrakentajana kulttuurien välillä

25-vuotias Aletta aloitti syyskuussa kuuden kuukauden työharjoittelun Suomalais-norjalaisessa kulttuuri-instituutissa, Finnossa. Finno toimii sillanrakentajana Suomen ja Norjan kulttuurikenttien välillä, ja sen toiminnan kannalta verkostot sekä yhteistyöt ovat tärkeitä. “Toimimme vähän kuin parittajina taiteilijoiden ja muiden kulttuurialan toimijoiden välillä”, Aletta kertoo.

Alettan mielestä on ollut kiinnostavaa nähdä, että miltä kulttuuriala näyttää instituution

sisältä käsin. Vaikka kiinnostus kulttuurialaan johdatti nykyisen työharjoittelun pariin, myös sijainnilla oli merkitystä: “Oslo tuntui luonteelta valinnalta. Kielitaidon osalta olen päässyt hyvin alkuun ruotsilla ja englannilla. Valitsin Finnon harjoittelupaikaksi myös siksi, että täällä on viime vuosina kiinnitetty paljon huomiota saamelaisiin taiteilijoihin.”

Juuret ja identiteetti

Aletta on saamelainen ja se on tärkeä osa hänen identiteettiään. Tämän vuoksi hänestä on tuntunut merkitykselliseltä myös se, että harjoittelussa on ollut mahdollisuus osallistua projekteihin, jotka käsittelevät Saamenmaan alueen kulttuuria. Esimerkiksi tuleva yhteistyö Riddu Riddu -festivaalin kanssa innostaa. “On hienoa olla mukana tapahtumassa, joka vahvistaa saamelaiskulttuurin näkyvyyttä.”

Riddu Riddu Festivala on kansainvälinen alkuperäiskansojen festivaali, joka järjestetään vuosittain Kåfjordissa, Pohjois-Norjassa. Tapahtuma sai alkunsa 1990-luvun alussa, ja vuo-

sikymmenten aikana festivaali on kasvanut kansainväliseksi kulttuuritapahtumaksi, joka kokoaa yhteen alkuperäiskansoja ympäri maailmaa.

Elämää Oslolla

Oslo on tuntunut Alettan mielestä kotoisalta heti alusta lähtien. “Tänne on ollut niin helppo asettua. Kaupunki on sopivan kokoinen ja kansainvälinen. Ja se, että täällä voi kadota väkijoukkoon ilman, että kukaan katsoo kahdesti, on vapauttavaa.” Päivät kuluvat työn ja uuden arjen rytmissä. “Olen huomannut, että alan tunnistaa samoja ihmisiä ja koiria reittieni var-

rella. Siitä syntyy oma pieni Oslo-kupla.” Aletta jatkaa.

Vastuuta pienessä tiimissä

Finnossa työpäivä alkaa rauhallisesti. “Olen aamuvirkku ja yleensä ensimmäisenä toimistolla”, Aletta naurattaa. “Aamulla tarkistan sähköpostit, haen vettä, katson kalenterin ja mietin, pitääkö kahvit keittää valmiiksi.” Pienessä tiimissä jokaisella on merkitystä: kaksi vakituista työntekijää sekä harjoittelijat pyörittävät instituutiota yhdessä. “Se on mielestäni tämän työn hieno puoli, että on päässyt heti tositoimiin. Olen ollut mukana rahoitusten suunnitte-

Suomalais-norjalaisessa kulttuuri-instituutissa työharjoitteluaan tekevä Aletta Kempainen näkee kulttuurin pehmeänä voimana, joka yhdistää ihmiset yli rajojen.

lussa, budjeteissa ja viestinnässä. Pienessä tiimissä mikään tehtävä ei tunnu liian pieneltä eikä liian isolta.”

Finnon arjessa harjoittelija ei ole sivustaseuraaja, vaan osa ydinjoukkoa. Aletta vastaa muun muassa sosiaalisen median sisällöistä, nettisivujen päivityksestä ja mediaseurannasta. “Kun on kasvanut some-aikakaudella, se puoli tulee aika luonnostaan. On hienoa, että pääsee tekemään oikeita projekteja eikä vain seuramaan niitä sivusta.” Aletta kertoo olleensa mukana esimerkiksi Hans Rosenströmin Broken Chord -ääniteosprojektissa, jossa hänen roolinsa oli tuottaa somea. Teosta esitettiin Oslossa Atelier Nordissa syksyllä.

Kulttuurin merkitys

Työpäivien lomassa Oslon kulttuurielämä tarjoaa Aletalle jatkuvaa inspiraatiota. Hän käy elokuvissa, piirtää ja kuuntelee musiikkia. “En muista päivääkään, etten kuuntelisi jotain.

Esimerkiksi Tšaikovski soi kuulokkeissa melko usein”, hän nauraa. “Käymme kaverien kanssa katsomassa balettia ja konsertteja aina kun voimme.”

Alettalla on paljon ajatuksia puhuessamme kulttuurin merkityksestä yhteiskunnassa. “Kulttuuri on näkymätöntä valtaa. Se on tapa kertoa maailmalle, keitä me olemme. Jos kulttuurista leikataan, menetetään jotain olennaista. Kulttuuri on yksi olennainen ihmisiä ja kansoja yhdistävä voima. Kulttuurin voi siis nähdä yhtenä diplomatian muotona: pehmeänä voimana, joka rakentaa luottamusta ja ymmärrystä siellä, mihin politiikka ei aina yllä. Esimerkiksi taide on ollut aina osa yhteiskunnallista keskustelua. Siksi kulttuuritoimijoiden, kuten Finnon, työ on mielestäni hyvin tärkeää.” Aletta summaa.

Kasvua ja rohkeutta ulkomailla

Työharjoittelu on antanut Aletalle paljon muutakin kuin työkokemusta. “Olen saanut

huomata, että pärjään ulkomailla, pystyn hoitamaan asiat ja rakentamaan oman elämän uuteen ympäristöön. Tietysti tiesin pärjääväni, mutta kokemus siitä on auttanut tarkastelemaan itseäni uudessa valossa. Se on myös antanut mahdollisuuden miettiä, että millaiseksi ihmiseksi haluaa kasvaa.”

Kun harjoittelu päättyy keväällä, Aletta todennäköisesti aloittaa väitöskirjatutkimuksen työstämisen Suomessa. Hän myös haaveilee siitä, että pääsisi tutkimusvaihtoon. “Norjaan olisi upeaa palata vaihdon merkeissä. Tämä

kaupunki on vienyt sydämeni.” Aletta sanoo hymyillen.

Entä mitä Aletta haluaa sanoa kaikille, jotka harkitsevat kansainvälistä harjoittelua? “Lähde siitä ajatuksesta, että kaikki kääntyy parhain päin. Ulkomaille muuttaminen voi toisinaan olla byrokratialtaan raskasta, mutta se palkitsee. Kannattaa luottaa siihen, että asiat järjestyvät ja muistaa, että yhteisöjä ja tukea löytyy aina, myös täältä.”

JOULUEVANKELIUMI

LUK. 2:1-20

Jeesuksen syntymä

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlatussa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seisoi Herran enkeli ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.” Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri tai-vaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen:

- Jumalan on kunnia korkeuksissa,
maan päällä rauha
ihmisillä, joita hän rakastaa.

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti.” He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuulivat paimenten sanat, olivat ihmeissään. Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

Jesu födelse

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad. Och Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i här-bärgen.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran.

Men ängeln sade till dem: ”Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.” Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

”Ära i höjden åt Gud

och på jorden fred åt dem han

har utvalt.”

När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: ”Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta.” De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Jesusa riegádeapmi

Daid beivviid keaisár Augustus attii gohččuma ahte oppa máilbmi galggai čálihuvvot olmmošlohkui. Dat lei vuosttaš čáliheapmi ja dáhpuhuvai dalle go Kvirinius lei Syria eatnanhearrán. Buohkat vulge čálihit iežasat olmmošlohkui, iešguhtege gávpogasas.

Josef maid vulggii Galileas, Nasareta gávpogis, ja manai čálihit iežas olmmošlohkui Judeai, Davida gávpogii Betlehemi, danne go son lei Davida viesu ja sogá olmmoš. Son vulggii dohko oktan Mariain gii lei lohpiduvvon sutnje áhkán ja lei máná vuostá. Go soai leigga doppe, de dievai Maria riegádahttináigi, ja son riegádahtii bártnis, vuosttašriegádeaddji. Son giesai máná ja bijai su krubbái, dasgo sudnuide ii lean sadii guosseviesus.

Dan guovllus ledje oapmegeahččit guođoheamen ealuset ihkku. Fáhkkestaga sin ovddas čuoččui Hearrá engel, ja Hearrá hearvásvuohta báittii sin birra, ja sii suorganedje sakka. Muhto engel celkkii sidjiide: “Allet bala! Mun buvttán didjiide stuorra illusága, ilu oppa álbmogii. Didjiide lea odne riegádan Beasti Davida gávpogis. Son lea Kristus, Hearrá. Dát lea didjiide mearkan: Dii gávdnabehet máná gissojuvvon ja veallámin kruppás.” Ja dallánaga engela luhtte lei almmálaš veaga eatnatvuohta mii máinnui lpmila:

“Gudni lehkos lpmilii allagasas

ja ráfi eatnama alde

olbmuide geaid lpmil ráhkista.”

Go engelat ledje mannan sin luhtte albmái, de oapmegeahččit dadje guhtet guoibmáseaset: “Vulgot Betlehemi geahččat dan mii lea dáhpuhuvvan ja maid Hearrá midjiide almmuhii.” Sii vulge hohpus ja gávdne Maria ja Josefa ja mánáza mii veallái kruppás. Go sii oidne máná, de sii muitaledje buot mii lei celkojuvvon sidjiide máná birra. Buohkat geat dan gulle, ovddošedje dan maid oapmegeahččit muitaledje. Muhto Maria vurkii váibmosis buot mii lei dáhpuhuvvan, ja guorahalai dan. Oapmegeahččit máhce ruoktot ja máidno ja rámidedje lpmila buot das maid ledje gullan ja oaidnán. Visot lei nugo sidjiide lei celkojuvvon.

Kauneimmat JOULULAULUT

Kauneimmat joululaulut järjestetään samaan tapaan eri puolilla maata kuin aiempina vuosina. Joululaulujen yhteydessä tarjolla myös ilmaiset kakkukahvit (Oslossa kahvitellaan joulumessun yhteydessä).

De vackraste julsångerna ordnas på samma ställen som tidigare år. Gratis kaffe och tårta serveras i evenemangen (i Oslo med julmässan).

Muut joulun ajan tilaisuudet:

Oslo: Koko perheen pikkujoulujuhla La 22.11 klo 15, Voksen kirkes menighetslokale, Jarbakken 7, 0767 Oslo (Yhteistyössä Norsk-finsk forening, tapahtumassa pääsymaksu)

Tromssa: Joulusauna Su 30.11 klo 18.30, Ringvegen 219, 9017 Tromsø

Oslo: Joulusauna Ma 15.12 klo 19.15, Nylandsveien 6, 0150 Oslo

Oslo: Joulumessu Ti 16.12 klo 18

Tarkat tiedot kaikista tapahtumista löydät seurakunnan verkkosivulta ja Facebookista. / Närmare information om alla evenemang finner du på vår hemsida samt på vår Facebook.

Bergen: To 20.11.2025 klo 18.00 Domkirkeboligene, Kong Oscars gate 88, 5018 Bergen

Stavanger: Pe 21.11.2025 klo 18.00 Kampen kirke, Seehusens gate 47, 4024 Stavanger

Kristiansand: La 22.11.2025 klo 15.00 Grim kirke, Møllevannsveien 44, 4617 Kristiansand

Oslo: Su 23.11.2025 klo 18.00 Margaretakyrkan, Hammersborg torg 8, 0179 Oslo

Kirkenes: Ti 25.11.2025 klo 18.00 Kirkenes kirke, Kirkegata 5, 9900 Kirkenes

Vadsø: Ke 26.11.2025 klo 18.00 Vestre Jakobselv kirke, Lilledalsveien 1 B, 9802

Båtsfjord: To 27.11.2025 klo 18.00 Båtsfjord kirke, Prestegårdsbakken, 9990 Båtsfjord

Hammerfest: Pe 28.11.2025 klo 18.30 Rypefjord kirke, Kirkegårdsveien 21, 9610 Rypefjord

Alta: La 29.11.2025 klo 18.00 Elvebakken kirke, Kirkegårdsveien 2, 9515 Alta

Tromssa: Su 30.11.2025 klo 16.00 Grønnåsen kirke, Dramsvegen 203, 9010 Tromsø

Lakselv: Ma 1.12.2025 klo 18.00 Lakselv kirke, Kirkeveien 1, 9700 Porsanger

Karasjok: Ti 2.12.2025 klo 18.00 Karasjok kirke, Girkogaidnu 2, 9730 Karasjok

Pulmanki: Ke 3.12 klo 18.00 Polmak kirke, 9844 Tana

Trondheim: Su 7.12.2025 klo 13.30 Berg Kirke, Kong Inges gate 49A, 7052 Trondheim

Bodø: Ma 8.12.2025 klo 18.00 Rønvik kirke, Amtmann Worsøes gate 28 A, 8012 Bodø

Hamar: Ke 10.12.2025 klo 18.00 Ynglingen Hamar KFUK/KFUM, Furnesvegen 1, 2317 Hamar

Lillehammer: To 11.12.2025 klo 18.00 Lillehammer kapell, Fåberggata 126, 2615 Lillehammer

Rauhoittava iltahetki En lugn kvällsstund

Lapsiperheessä nukkumaan rauhoittuminen voi olla haastavaa. Lapsen mieli on täynnä päivän asioita eikä millään maltaisi asettua levolle. Lastenkirkon sivustolta löytyy vinkkejä, kertomuksia, lauluja ja rukouksia rauhalliseen iltahetkeen: lastenkirkko.fi/ohjelmapaikat/iltahetki-pakan-ja-pulmun-kanssa/ . Alla esitellään Lastenkirkon vinkit rauhoittavaan iltahetkeen.

Anna hyvän iltahetken tulla

Oletko pysähtynyt juttelemaan lapselle tärkeiden aikuisten kanssa iltarutiineista? Näkemykset hyvästä iltahetkestä voivat vaihdella, mutta lapselle tärkeintä on rauhallinen aidosti läsnäoleva aikuinen.

Iltarutiinit eivät ole itsestään selviä

Muistatko vielä iltalaulun tai -rukouksen, joka rauhoitti sinua lapsena? Mikä oli mielikirjasi? Puuttuivatko sinulta kokonaan iltarutiinit? Oletko jutellut näistä niiden kanssa, jotka lisäksesi laittavat lastasi nukkumaan? Lapsuuden iltarutiineja pidetään niin itsestään selvinä, ettei tule ajatelleeksi, kuinka erilaisia ne voivat olla.

Rutiinit ovat kuin äidinkieli – moninaisuus on rikkautta

Kun yksi lapsen läheinen haluaisi lausua tietyn iltarukouksen ja toinen haluaisi jättää hengelliset asiat pois lapsen elämästä, voi tuntua vaikealta luovia toiveiden välillä. Iltarutiiniasioihin kannattaa kuitenkin suhtautua kuin äidinkieleen. Samoin kuin lapselle on rikkaus oppia kieliä, on hienoa oppia tuntemaan erilaisia turvaa tuovia tapoja ja ajatuksia.

Päivän tapahtumien jakaminen luo läheisyyttä

Rutiineihin on hyvä sisällyttää tapa ottaa puheeksi päivän tapahtumat kysymällä esimerkiksi: Mistä olet tässä päivässä eniten iloinen tai kiitollinen – entä mistä vähiten? Kun aikuinenkin kertoo omasta päivästä, hän antaa lapselle mallin pohtimiseen ja vuorovaikutus syvenee. Liian moni suomalainen on todennut, ettei oikeastaan tunne omia vanhempiaan. Hyvä iltajuttelu korjaa tämän puutteen.

Vaikeita kysymyksiä ei tarvitse pelätä

Ajatusten ja tunteiden jakamisen rutiini kantaa myös silloin, kun elämä tuo eteen pelottavia asioita. Viimeistään 5-6 -vuotiaana lapset alkavat pohtia kuolemaa. Lapsen kysymyksiä ei pidä ohittaa, vaikka ne tuntuisivat vaikeilta. Tarkista, mikä asia lasta todella askarruttaa ja jutelkaa vain siitä. Aikuisen ei kannata tuoda keskusteluun ahdistavia näkökulmia, joita lapsi ei ole edes tullut ajatelleeksi. Jaa itsellesi turvaa tuovia ajatuksia ja varmista, miten lapsi on ymmärtänyt sen, mistä olette jutelleet.

Kuka laittaa lapsen nukkumaan?

Joskus suurin haaste iltahetkessä on se, että lapsella voi olla suosikkiaikuinen ja hänen on vaikea hyväksyä muita. On ihan taitolaji antaa sopivasti periksi ja sopivasti kertoa, miten asiat tänään tehdään. Vai voisiko ainakin joskus ihan koko perhe jakaa yhdessä iltahetken juttelut, lukemiset, runot, rukoukset ja laulut?

Teksti: Anita Ahtiainen / Lastenkirkko

Muistilista hyvään iltahetkeen

- Varaa aikaa illan rauhoittamiseen
- Sopikaa, kenen vuoro on viettää iltahetki lapsen kanssa

Iltahetken kattauksessa voi olla pysyviä ja vaihtuvia osia. Mitkä näistä valitsette:

- katselkaa maisemaa ja haistelkaa ulkoilmaa
- pukekaa yöpuku
- muistakaa unilelu
- lukekaa kirjaa ja katsokaa kuvia
- kuunnelkaa musiikkia tai laulakaa iltalaulu
- jutelkaa päivästä: mistä olet eniten ja vähiten kiitollinen
- varaudu juttelemaan vaikeistakin kysymyksistä ja jaa ajatuksia, jotka tuovat sinulle turvaa
- silittle selkää
- lausukaa iltaruno tai -rukous
- Kiitos tästä päivästä!

För en barnfamilj kan det att lugna ner sig och lägga sig ner för att sova vara utmanande. Ett barns sinne är fullt av dagens händelser och har svårt för att roa ner sig. Barnkyrkans webbplats har tips, berättelser, sånger och böner till en lugn kvällsstund (det mesta finns bara på finska): lastenkirkko.fi/ohjelmapaikat/iltahetki-pakan-ja-pulmun-kanssa/ . Då Barnkyrkan i Finland har så lite pysselmateriel som har översatts till svenska kan man istället besöka Svenska Kyrkans webbsidor. Pysselmateriel på svenska finns att laddas ner i pdf format på Svenska Kyrkans sidor: webbshop.svenskakyrkan.se/fastan-2022-barnmateriel-alla-barn-har-ratt . Här nedan presenteras Barnkyrkans tips för en lugn kvällsstund. De finska evangelisk-lutherska församlingarna tjänar som grund samfund till Barnkyrkan.

Låt kvällsstundens lugn sänka sig

Har du stannat upp för att prata om kvällsrutinerna med de vuxna som är viktiga för ditt barn? Åsikten om en bra kvällsstund kan variera, men det viktigaste för ett barn är en lugn och genuint närvarande vuxen.

Kvällsrutinerna är inte självklara

Minns du fortfarande godnattsången eller bönen som lugnade dig som barn? Vilken var din favoritbok? Saknade du kanske kvällsrutiner helt och hållet? Har du pratat om dem med de som i tillägg till dig själv lägger ditt barn? Barndomens kvällsrutiner tas som så självklara att man inte ens tänker på hur olika de kan vara.

Rutinerna är som ett modersmål - mångfald är rikedom

När en person i barnets närhet vill be en viss kvällsbön och den andra vill utelämna andliga frågor från barnets liv, kan det kännas svårt att kryssa mellan dessa önskemål. Det är dock värt att behandla kvällsrutinerna som ett modersmål. Precis som det är en rikedom för ett barn att lära sig språk, är det bra att lära sig att känna till olika seder och tankar som ger trygghet.

Att dela dagens händelser skapar närhet

Det är en bra idé att i sin rutin inkludera ett sätt att ta upp dagens händelser genom att till exempel fråga: Vad är du mest glad eller tacksam för idag - och vad är du minst tacksam för? När en vuxen pratar om sin egen dag ger man barnet en modell att reflektera över och interaktionen fördjupas. Alltför många finländare har sagt att de inte riktigt känner sina egna föräldrar. Ett gott kvällssamtal kommer att åtgärda denna brist.

Det finns ingen anledning att vara rädd för svåra frågor

Rutinen att dela tankar och känslor gäller även när livet bringar skrämmande saker. Senast vid 5-6 års åldern börjar barn tänka på döden. Ett barns frågor bör inte ignoreras även om de upplevs svåra. Man bör försäkra sig om vad som egentligen oroar barnet och prata bara om det. En vuxen ska inte ta upp oroande perspektiv i samtalet som barnet inte ens har tänkt på. Dela tankar som ger trygghet och se till att barnet har förstått vad ni har pratat om.

Vem ska lägga barnet?

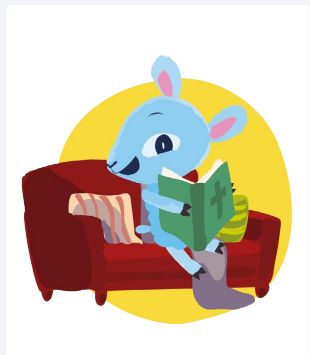
Ibland är den största utmaningen på kvällen att barnet kan ha en favoritvuxen och ha svårt att acceptera andra. Man ska vara skicklig så att man ger med sig så där alldeles lagom samtidigt som man berättar hur saker och ting kommer att göras just idag. Eller skulle hela familjen åtminstone ibland kunna dela kvällsprat, läsningar, dikter, böner och sånger tillsammans?

Tips till en bra kvällsstund

- Avsätt tid för kvällsavkoppling
- Kom överens om vems tur det är att tillbringa kvällen med barnet.

Kvällsstunden kan ha permanenta och föränderliga inslag. Vilka av dessa väljer du:

- Titta på landskapet och känn lukten av den friska luften
- Ta på nattkläderna
- Kom ihåg en sovsleksak
- Läs en bok och titta på bilderna
- Lyssna på musik eller sjung en vaggvisa
- Prata om dagen: vad är du mest och minst tacksam för
- Var beredd på att prata om svåra saker och dela tankar som inger trygghet
- Stryk över ryggen
- Recitera en kvällsdikt eller bön
- Tack för den här dagen!

Text: Anita Ahtiainen / Lastenkirkko

JOULUN LAPSI

Tämä on kertomus Jeesuksen syntymästä.
Tuuli ja Toivo kertovat sen meille.

Viikottaiset kokoontumiset

Säännölliset kokoontumiset jatkuvat joulutauon jälkeen jälleen tammikuussa.

Oslo: Vauvakerho

Vauvakerhossa vauvoilla ja heidän vanhemmillaan on mahdollisuus tutustua toisiin. Myös leikki-ikäiset sisarukset ja isovanhemmat ovat tervetulleita. Ei osallistumismaksua. Keskiviikkoisin klo 11–13 Margareta-kirkon lukusali, Hammersborg torg 8E (Läsrums), Oslo

Facebookista löytyy vauvakerholaisille oma ryhmä nimellä Oslo: Vauvakerho

Bergen: Lastenkerho

Lastenkerhossa lauletaan ja leikitään yhdessä. Samalla mahdollisuus vaihtaa vinkkejä, kuulumisia ja ajatuksia vanhemmuudesta. Osallistuminen on maksutonta. Omat eväät. Torstaisin klo 16.30 - 18 Rudolf Steinerskolen, Rieber Mohns vei 15

Tammikuun tapahtumat

Oslo: Koti-ilta Pe 9.1.2026 klo 18 Päivi-papin luona

Oslo: Messu Su 11.1.2026 klo 15 Margareta-kyrkan, Hammersborg torg 8, Oslo

Loput kevään tapahtumista ilmestyvät myöhemmin. Tapahtumien ja viikottaisten kokoontumisten tarkemmat tiedot löytyvät aina nettisivuilta ja Facebookista.

Tervetuloa toimintaamme – juuri sellaisena kuin olet.

Haluamme olla paikka, jossa kaikki voivat tuntea olonsa turvallisiksi, kohdatuksi ja hyväksytyksi – omana itsenään. Seurakunnan sydän ovat ihmiset.

Ota meidät seurantaan – pysyt mukana seurakunnan elämässä!

Nettisivuillamme pääset tutustumaan toimintaamme tarkemmin:

Suomeksi: www.finskekirken.no

På svenska: www.svenska.finskekirken.no

Facebook: Norjan suomalainen seurakunta

Instagram: @finskekirken

Nähdään somessa – ja toivottavasti pian myös kasvotusten!

Yhteistyö kokoaa suomalaiset yhteen

Kutsumme Suomi-toimijat yhteistyöhön

Norjassa asuu tuhansia suomalaisia, ja meitä yhdistää moni muukin asia kuin vain kieli ja rakkaus kahviin. Haluamme kantaa ripauksen suomalaisuutta mukanaamme, kukin omalla tavallaan. Makkaraa ei kääritä leipään nuotilla vaan se syödään sinapin kera. Suosimme saunoja, joissa saa ja kuuluu heittää löylyä. Jaamme lapsillemme pääsiäisen ajan virpomis-perinteen. Roudaamme joulukinkut ja mämmit rajan yli. Suomalaisuus tulee esiin arkena ja juhlanä.

Norjan suomalainen seurakunta haluaa kutsua kaikki Suomi-seurat ja yhdistykset pohtimaan, mitä kaikkea voisimme yhdessä järjestää suomalaisille Norjassa. Meillä kaikilla Suomi-toimijoilla on yhteinen päämäärä: pitää yllä suomalaista kieltä, kulttuuria ja perinteitä, ja tarjota paikkoja, joissa suomalaiset voivat kohdata toisiaan lämpimässä ja avoimessa ilmapiirissä.

Yhteistyö voi olla juuri niin pientä tai suurta kuin haluamme. Esimerkiksi Kauneimmat joululaulut -tilaisuudet syntyvät usein paikallisen Suomi-seuran yhteistyönä. Ne kokoavat yhteen suomalaisia ja suomenmielisiä laulamaan tuttuja säveliä ja samalla vahvistavat yhteisöllisyyttä, jota moni kaipaa arjen keskellä.

Tromssan ruijansuomalaisen yhdistyksen kanssa yhteistyötä on toteutettu monena vuotena esimerkiksi pääsiäistapahtumien, saunomisen ja joululaulujen merkeissä. Tänä syksynä Tromssassa myös retkeiltiin yhteisen tapahtuman tiimoilla, kun syyskuuisena lauantaina retkibussi suuntasi Kvaløyan upeisiin maisemiin.

Yhdessä järjestetyt tapahtumat ja tilaisuudet muistuttavat, että suomalaisuus elää ennen kaikkea kohtaamisissa, joissa ovat läsnä yhteinen äidinkieli ja kulttuuri.

Haluaako teidän alueenne Suomi-toimija tehdä kanssamme yhteistyötä? Ota yhteyttä Norjan suomalaisen seurakunnan työntekijöihin ja suunnitellaan yhdessä tapahtuma, retki tai juhla, joka tuo suomalaiset yhteen!

Jesus välsigna vår jul!

PÄIVI AIKASALO
FINLÄNDARNAS PRÄST I NORGE

Vid julen läses julevangeliet, men utöver det läses även andra bibeltexter. Julprofetian, förutsägelsen, är från Jesajas bok: Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus över dem som bor i dödsskuggans land skall ljuset stråla fram Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. (Jesaja 9:1-6)

Denna profetia berättar om hoppet. Hoppet är livets upprätthållande kraft. trons följeslagare. Tron är en övertygelse om det som man hoppas på, en visshet om det man inte ser. (Hebreerbrevet 11:1).

Julen och barnen hör ihop. Vi är glada om vi får fira jul tillsammans med barnen. Att vara omgiven av barn väcker känslor inom oss. Barnen inger hopp och ger början till något nytt. Barn är speciella, själv-säkra, entusiastiska och de lever i nuet.

Barnen är också en utmaning för oss vuxna. Barnen ifrågasätter vuxnas värderingar, konkurrensinstinkten, brådskan och det evigt accelererande tempot. Vuxnas liv präglas av prestationer, barns liv av att bara vara. Vi vuxna är skickliga på att väja undan och förklara oss. Barn är direkta och ärliga. Barn görs inte, de fås om de fås. Mor- och farföräldrar förstår vilken gåva barnbarnen är. Barnen är alltid både en uppgift och en gåva. Det kan vara svårt att förstå värdet av en gåva, kanske kan det också vara svårt att greppa ansvaret för en uppgift man fått.

Tron är för de som är som barn. Vid jul har vi alla en större tillåtelse för att vara öppna för trons mysterium. Nu kan även de gamla känna sig yngre till sinnes, bli som barn på nytt, samt tro som ett barn, uppriktigt och tillitsfullt. Ingen av oss kan förstå julens mysterium, det förblir ett mysterium, ändå kan vi stanna upp vid det, förundras och förvånas.

Julens mysterium ligger i att Gud blev till en människa. Hela den gudomliga verkligheten är närvarande i barnet i krubban. Gud var och är helt annorlunda än vad man hade förväntat. Han överraskade alla - det här är inte den sortens Gud som man hade väntat på. Gud är annorlunda.

Önskan om att bli som ett barn beskrivs rörande av Eino Leino i Rauhattoman rukous (fri översättning) De fredlösas bön:

”Som barn blev jag gammal. Ung har jag aldrig varit. Visst, drömde jag en gång om våren, men drömma na var galna. Herre, gör mig till barn ånyo! Jag vill ta mitt slitna instrument till den mäktige stämmaren.”

Samma längtan finns förmodligen i oss alla. Ibland uppenbaras falskheten i våra göromål för oss på ett hjärtskärande sätt. Ibland anar vi bara, som i ett blixtnabbt ögonblick, att det vi ser inte är allt. Vid jultiden kan vi vara mer mottagliga för den osynliga verkligheten. Gud kommer in i våra liv. Han kommer och överraskar oss med sin godhet. Han välsignar, älskar och är barmhärtig. I den finska julsången för barn har en julgran tagits in och dess sista vers innehåller hela julens bön: ”Siunaa Jeesus joulumme” ”Jesus välsigna, vår jul”!

Siunaa Jeesus joulumme!

PÄIVI AIKASALO
NORJAN SUOMALAISPAPPI

Jouluna luetaan jouluevankeliumi, mutta sen lisäksi myös muita Raamatun tekstejä. Joulun profetia, ennustus, on Jesajan kirjasta: Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus. - - - Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. (Jes. 9: 1-6)

Tämä ennustus kertoo toivosta. Toivo on elämän kantava voima, uskon kumppani. Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä. (Hepr 11:1).

Joulu ja lapset kuuluvat yhteen. Olemme onnellisia, jos saamme viettää joulua lasten kanssa. Lapsen vieressä herkiytyy. Lapsessa on toivoa ja uuden alkua. Lapsi on toisenlainen, lapsi on luottavainen, lapsi innostuu ja elää hetkessä.

Lapsi on myös haaste meille aikuisille. Lapsi kyseenalaistaa aikuisten arvot, kilpailun, kiireen ja kiihtyvän menon. Aikuisten elämää sävyttää suorittaminen, lasten elämää oleminen. Me aikuiset olemme taitavia väistämään ja selittämään. Lapsi on suora ja rehellinen. Lapsia ei tehdä, heitä saadaan jos saadaan. Isovanhemmat ymmärtävät, millainen lahja lastenlapset ovat. Lapsi on aina sekä tehtävä että lahja. Voi olla, että lahjan arvoa on vaikea ymmärtää, ehkä tehtävän vastuullisuuttakin voi olla vaikea tajuta.

Usko on lasten kaltaisten. Jouluna meillä kaikilla on suurempi lupa olla avoimia uskon salaisuudelle. Nyt saa vanhakin nuortua, tulla lapsen kaltaiseksi, myös uskoa kuin lapsi, vilpittömästi ja luottavaisesti. Joulun salaisuutta emme kukaan voi ymmärtää, se on mysteeri, silti voimme pysähtyä sen äärelle, ihmetellä ja hämmästellä.

Joulun mysteeri on siinä, että Jumala tuli ihmiseksi. Seimen lapsessa on läsnä koko jumalallinen todellisuus. Jumala oli ja on kokonaan erilainen kuin odotettiin. Hän yllätti kaikki - ei tällaista Jumalaa odotettu. Jumala on toisenlainen.

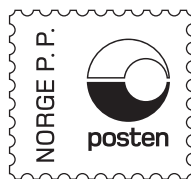
Toiveen tulla lapsen kaltaiseksi on koskettavasti kuvannut Eino Leino Rauhattoman rukouksessa:

”Minä lapsena vanhaks vanhenin. En nuor ole koskaan ollut. Toki kerran ma kevästä haaveilin, mutta haavehet nuo oli hullut. Olen väsynyt lauluni valheeseen. Herra, Tee minut lapseksi jälleen! Minä tahdon soittoni särkyneen viedä suurelle virittäjälleen.”

Tuo sama kaipuu lienee meissä kaikissa. Menomme valheellisuus paljastuu meille joskus viiltävästi. Toisinaan vain välähdyksen omaisesti aavistamme, että tässä näkyvässä ei ole kaikki. Jouluna voimme olla avoimia näkymättömälle todellisuudelle. Jumala tulee elämäämme. Hän tulee ja yllättää hyvydellään. Hän siunaa, rakastaa ja on armollinen. Lasten joulu- laulussa Joulupuu on rakennettu ja sen viimeisessä säkeessä on joulun koko rukous: Siunaa, Jeesus, joulumme!

PRIORITY

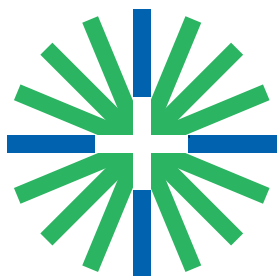

Avsender
Den finske menigheten i Norge
Rådhusgata 1–3
0151 OSLO

Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge

+47 22 42 22 15
post@finskekirken.no

www.finskekirken.no
www.facebook.com/finskekirken
www.instagram.com/finskekirken
www.evl.fi/ulkosuomalaiset

NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE